

Kärlek och kunskap bygger en bättre värld

Jag har förmånen att vara bekant med en ung asylsökande man med afghanskt medborgarskap. Han är född och uppvuxen i Iran, men eftersom hans föräldrar kommer från Afghanistan så godkänner de iranska myndigheterna inte familjen som iranska medborgare. Pakistan och Iran har under många år haft flyktingar från Afghanistan, men börjar nu säga att de inte längre får stanna. Iran tvångsrekryterar dessutom soldater bland dessa flyktingar till kriget mot IS i Syrien. Det är en förklaring till att många unga män med afghanskt medborgarskap har kommit till Sverige.

Min vän berättar att om han åker till Afghanistan så kommer han att bli dödad. Han säger att hans egna släktingar skulle döda honom, eftersom de anser att hans familj har brutit mot kulturens regler. Han har flytt till Sverige för att hålla sig vid liv.

Det måste vara en otäck film, tänker jag, men inser att verkligheten alltför ofta överträffar dikten. Ibland har jag svårt att få ihop bilden av verkligheten, för det finns så många olika bilder av den. Vi råkar nu vara på samma plats i ett soligt Fagersta, och ändå lever vi i skilda verkligheter. Vi har helt olika liv. Jag har familj och vänner omkring mig, bostad och ett jobb som jag trivs med. Helt enkelt en trygg och lycklig situation. Min vän på asylboendet ett stenkast bort går en otrygg framtid till mötes. Han vet inte ens om han får stanna i Sverige där han hoppas kunna börja ett nytt liv, eller om han ska skickas till ett land där han aldrig har bott och där han ständigt måste frukta för sitt liv.

Vid ett besök på asylboendet häromdagen träffade jag hans rumskamrater, som var mycket vänliga och nyfikna. En av de första frågorna jag fick var: ”Vad tycker svenskarna om oss asylsökande?” Jag blev lite överrumplad och hade helst velat svara att alla svenskar är välvilligt inställda till invandrare, men det är ju inte riktigt sant. Jag valde att lite diplomatiskt svara att det svenska samhället är uppbyggt för att kunna hjälpa människor som behöver det, och att de flesta svenskar gärna vill hjälpa människor på flykt (för det är vad jag vill tro). Jag kände mig också tvungen att förklara att det finns svenskar som är rädda för att det ska komma så många utlandsfödda att vårt samhälle helt enkelt inte kan ta emot alla. Det finns en oro för att skolorna ska bli överfulla, att sjukvården ska invaderas av sjuka flyktingar och att invandrarna ska ta våra jobb.

Min vän börjar lära sig svenska men vi kommunicerar fortfarande lättare på engelska. Han har ändå tur, som har en familj som under hans uppväxt i Iran verkligen har satsat på att barnen ska få gå i skolan. Han är nästan färdigutbildad civilingenjör och har studerat engelska på kvällstid, utöver de vanliga studierna. Vid ett av våra samtal frågar jag hur det kommer sig att han inte är som de i hans hemland som drivs av onda krafter. Han svarar direkt utan minsta tvekan: **utbildning**. Och han har nog rätt. Utbildning och kunskap gör att vi lättare kan förstå en annan människas situation, och då har vi också lättare att respektera den personen.

Det svenska samhället bygger på de kristna värderingarna att varje människa ska behandlas med respekt och har rätt till ett värdigt liv. Kristen tro handlar om kärlek och respekt. Om vi dessutom lägger till utbildning så har vi tre viktiga grundstenar för att kunna bygga en bättre värld.

Cecilia Kjellin Eriksson
informatör i Västanfors Västervåla församling
mejl: cecilia.k.eriksson@svenskakyrkan.se